

نگاهی به جایگاه حضرت عیسی(ع) در اسلام و قرآن به مناسبت میلاد مسعود این پیامبر

بشارت مسیح

تعبیر به «ابن مریم» به جای «عیسی» برای آنست که او تنها از مادر و بدون دخالت پدری و به فر خود از آیات بزرگ قدرت پروردگار بود و از آنجایی که عیسی و رابطه‌ای با مادرش مریم دارد هر دو می‌شوند چرا که تولد فرزندی بدون دخالت بدون تماس با مرد در واقع يك حقیقت بودند بزرگ و عجیب و از آیات الهی.

میلادی عجیب و اسرارآمیز؛ حضرت عیسی(ع) پیامبری است که حتی شیوه به دنیا آمدنش هم معجزه الهی است.

اصلا عیسی که به زنده کردن مردگان مشهور بود، نخستین معجزه‌اش با تولدش آشکار شد. خداوند در سوره مومنون، آیه ۵۰ حضرت عیسی را یکی از نشانه‌های قدرت خود بیان کرده و می‌فرماید: «ما فرزند مریم و مادرش را نشانه‌ای از عظمت و قدرت خود قرار دادیم».

مریم زاهدی

خبرنگار چار دیواری

خلقتی همچون آدم ابوالبشر

حضرت عیسی نخستین پیامبری نیست که تولدی معجزه گونه دارد. قرآن در سوره آل عمران، آیه ۵۹ شباهت خلقت حضرت عیسی(ع) با حضرت آدم را مورد اشاره قرار داده است. آدم به عنوان اولین انسان روی زمین، بدون دخالت پدر و مادر خلق شد؛ خلقت عیسی سخت‌تر از آفرینش آدم نبود. او پدر و مادر نداشت و همان خدایی که آدم را بدون پدر و مادر آفرید، قادر خواهد بود که عیسی بن مریم را بدون پدر خلق کند. از این جهت آفرینش حضرت عیسی مانند آفرینش حضرت آدم(ع) است. اگر عیسی(ع) بدون پدر از مادر متولد شد، حضرت آدم بدون آن‌که پدر و مادری داشته باشد به دنیا آمد.

این استدلال به ادعای کسانی که به خلقت مسیح ایراد وارد می‌کنند، پاسخ می‌دهد. یعنی اگر مسیح(ع) بدون پدر به دنیا آمد، جای تعجب و دلیلی بر فرزند خدا یا عین خدا بودن او نیست، چون خلقت آدم(ع) از این هم شگفت‌انگیزتر بود، او بدون پدر و مادر به دنیا آمد و این گونه کارها برای خداوند دشوار نیست.

پیامبری با رسالت جهانی

رسالت همه پیامبران جهانی و عمومی نبوده است. بسیاری از پیامبران فقط برای گروه یا قوم خاصی برانگیخته شده‌اند. در میان انبیاء فقط پنج پیامبر صاحب شریعت، کتاب آسمانی و احکام اجتماعی بوده‌اند. این پنج نفر عبارتند از نوح(ع)، ابراهیم(ع)، موسی(ع)، عیسی(ع) و پیامبر عظیم الشان اسلام. اینان همان کسانی هستند که در قرآن به نام «اولوالعزم» نامیده شده و رسالتی جهانی داشته‌اند.

حضرت عیسی(ع) یکی از پیامبران اولوالعزم است که نام و ماجرای تولدش در قرآن کریم ذکر شده است. پیامبری که حتی تولدش هم معجزه بود؛ معجزه‌ای که نبی بعد از او یعنی حضرت محمد(ص) در قرآن کریم آن را ذکر کرده و بر معجزه بودن آن صحنه گذاشته تا جایی که در آیه ۳۳ سوره مریم می‌فرماید: «وَالسَّلَامُ عَلَی یَوْمٍ وُلِدْتُ؛ و درود بر من روزی که زاده شدم» (مریم، ۳۳) این نشان می‌دهد که روز تولد و میلاد شخصیت آسمانی آن قدر مهم است که خداوند از آن به سلام یاد می‌کند که به معنای صلح و آرامش است. خداوند عزوجل در آیات ۱۶ تا ۲۵ سوره مریم ماجرای تولد حضرت مسیح را روایت می‌کند.

روایتی از امام باقر درباره حضرت عیسی(ع)

در روایتی امام باقر(ع) درباره مرگ حضرت می‌فرماید: حضرت عیسی(ع) شی را که به جانب آسمان بالا رفت به اصحابش خبر داد. اصحاب هنگام غروب آفتاب همگی نزد او گرد آمدند. عیسی(ع) آنان را در خانه‌ای نگاه داشت و سپس از چشمه‌ای که در زاویه آن خانه بود، در حالی که سرش را تکان می‌داد تا آب هایش به سوی آنان بریزد بیرون آمد. سپس به آنان

گفت: خدای متعال به من وحی کرده که هم اکنون مرا به سوی خود بالا ببرد و مرا از یهودیان پاک کند. اکنون کدام یک از شما حاضرید به شکل من درآید و به جای من کشته و به دار آویخته گردد و با من در درجه و مقام همراه باشد؟ جوانی از آنان گفت: یا روح... من حاضرم. عیسی(ع) به او فرمود: آری تو همان هستی. سپس عیسی(ع) به آنان گفت: یکی از شما پیش از آن که صبح کند ۱۲ بار

حضرت مریم(س) یکی از چهار بانوی برگزیده

در اعتقادات شیعیان، مریم(س) یکی از چهار زن برگزیده در تمام تاریخ بشریت است. پیامبر اکرم(ص) در حدیثی که از راویان بسیاری نقل شده است، زنان برگزیده بهشت چهار نفرند: حضرت خدیجه(س) دختر خویلد(همسر پیامبر)، حضرت فاطمه(س) دختر حضرت محمد(ص)، حضرت مریم(س) دختر عمران و آسیه(س) دختر مزاحم(همسر فرعون).

در شان و جایگاه حضرت مریم(س) نزد مسلمانان همین بس که سوره‌ای از قرآن به نام این بانوی بزرگ است و در این سوره پاکی و طهارت حضرت مریم(س) و ماجرای تولد حضرت عیسی(ع) توصیف شده است.

قرآن: حضرت مریم(س) را به عنوان یک شخصیت برجسته و ویژه معرفی می‌کند و از آن حضرت با عنوان: بانوی برگزیده، پاک و مطهر، بهترین زنان عصر خود، مظهر عفاف، الگوی مومنان، دختری عابد، بسیار راستگو و هم سخن با فرشتگان یاد شده است. در آیات ۴۲ و ۴۳ سوره آل عمران به برخی از این فضایل اشاره شده است: «هنگامی را که فرشتگان گفتند: ای مریم! خدا تو را برگزیده و پاک ساخته؛ و بر تمام زنان جهان، برتری بخشیده است. ای مریم! [به شکرانه این نعمت] برای پروردگار خود خضوع کن و سجده به جا آور؛ و با رکوع کنندگان، رکوع کن».

قرآن کریم همچنین در آیه ۱۲ سوره تحریم حضرت مریم(س) را در زمره مطیعان و الگوی پاکدامنی قرار داده است «و همچنین به مریم دختر عمران که دامن خود را پاک نگه داشت و ما از روح خود در آن دمیدیم؛ او کلمات پروردگار خویش و کتاب هایش را تصدیق کرد و از مطیعان [فرمان خدا] بود».

به جهت همین ویژگی‌هاست که یکی از برجسته‌ترین کارهای مسیح(ع) احترام به مقام والای مادر است که در سوره مریم، آیه ۳۲ به آن اشاره شده است: «و مرا نسبت به مادرم نیکوکار قرار داده؛ و جبار و عصیانگر قرار نداده است».

حضرت مریم سیده عالم خودشان است و حتی معجزه‌ای از ایشان سرزده که حضرت زکریا تعجب کردند و آن این بود که هرگاه حضرت مریم(س) در معراب می‌ایستادند، برایشان انواع طعام بهشتی می‌آمد. در زمستان میوه تابستانی و در تابستان میوه زمستانی برایشان نازل می‌شد. زکریا از او می‌پرسید این طعام از کجا آمده است و حضرت مریم(س) با ادبی وصف ناشدنی پاسخ می‌داد: «مِنْ عِنْدِ... إِنْ... یَرْزُقُ مَنْ یَشَاءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ» (آل عمران ۳۷) من لایق نیستم اما خدا به هرکسی که بخواهد بدون حساب روزی می‌دهد.